

عنوان مقاله:

راهکارهای شهرسازی و معماری در کاهش خطر سانحه آتشفشان

محل انتشار:

سومین همایش بین المللی معماری عمران و شهرسازی در آغاز هزاره سوم (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

حمیدرضا گوگردچیان - دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

سمیه اسدی - دانشجوی کارشناسی ارشد بازسازی پس از سانحه، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

فوران آتشفشانی یکی از مخرب ترین حوادث طبیعی است که زندگی انسان را به مخاطره می اندازد و باعث تغییرات قابل توجهی در جو می شود. آتشفشان در واقع دهانه یا درزی در پوسته زمین است که از طریق آن مواد و سنگ های مذاب، خاکستر و گازهای سمی که در زیر سطح زمین حضور دارند به صورت ناگهانی و با یک فوران شدید تخلیه می شوند. آتشفشان گاهی اوقات می تواند ساختاری مانند کوهی که در بالای آن فرو رفتگی کاسه مانندی وجود دارد، داشته باشد که از طریق این فرو رفتگی مواد خارج می شوند. فوران های آتشفشانی از راه های بی شماری حیوانات و گیاهان را تحت تاثیر قرار می دهند. علاوه بر این، این فوران ها به طور مستقیم (از دست دادن جان و مال)، و به طور غیر مستقیم (تغییرات زیست محیطی محلی) بر زندگی انسان ها تاثیر می گذارند. خاکستر آتشفشانی به صورت ذرات ریز منجر شده و پراکنده می گردند. هنگامی که این ذرات تنفس می شوند باعث نفس تنگی و سرفه می شوند. افراد مبتلا به آسم، برونشیت، آمفیزم در صورت تنفس آن بسیار بیش تر از بقیه تحت تاثیر قرار می گیرند. با وجود تمامی خطرات عنوان شده سابقه فعالیت های آتشفشانی در یک منطقه بستری غنی و حاصلخیز پدید می آورد که خاک آن برای کشاورزی ایده آل است. آن ها همچنین منابع ذخیره آب زیرزمینی را فراهم می کنند و بسیاری از منابع ارزشمند زمین نظیر گوگرد، مس، روی، سرب و اورانیوم با فوران آتشفشان یافت می شود. مناظر اطراف و قله کوه های باشکوه یک نقطه مطلوب برای یک خانه با چشم انداز فراگیر به وجود می آورد. در نتیجه، تعدادی از مناطق شهری پرجمعیت در سراسر جهان در سایه آتشفشان های فعال هستند. مرگ ناشی از فوران به شدت به تعدادی از مردم که در مجاورت یک آتشفشان و مواد فوران کننده آن زندگی می کنند، بستگی دارد. هدف از این مقاله شناخت کلی سانحه آتشفشان و اثرات این سانحه طبیعی بر روی سکونتگاه های انسانی است که در نهایت به راهکارهای معماری، شهرسازی و مدیریتی کاهش خطر پرداخته می شود. این مقاله از نوع مروری بوده و روش گردآوری اطلاعات، کتابخانه ای شامل مطالعه منابع مکتوب و جستجو در پایگاه های اینترنتی و بهره گیری از کتب، مقالات و گزارش ها بوده است. طبق نتایج این تحقیق راهکارهای تخفیف خطر آتشفشان در بخش شهرسازی شامل تهیه نقشه های پهنه بندی خطر، برنامه ریزی کاربری زمین و در نظر گرفتن تمهیداتی جهت تخلیه اضطراری در صورت نیاز است، راهکارهای معماری کاهش خطرپذیری نیز مشتمل بر اقداماتی جهت مقاوم سازی بناها و پایداری آن ها در برابر اثرات گوناگون آتشفشان می گردد و در نهایت با راهکارهای مدیریتی که شامل برنامه ریزی و شناسایی مناطق مستعد حادثه و کنترل دائمی تغییرات آتشفشان ها و نظارت بر آن ها می باشد، می توان گامی در جهت تقلیل خطرات این پدیده طبیعی و خطرناک برداشت.

کلمات کلیدی:

آتشفشان، سکونتگاه های انسانی، راهکارهای معماری و شهرسازی، کاهش خطر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/711914>

